

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Χωρίς περιστροφές

Το ΠΑΣΟΚ δεν χρειάζεται κηδεμόνες

Τόσο κατά το ΚΚΕ όσο και το ΚΚΕ έσωτ., σύμφωνα με όσα ειπώθηκαν στη Θεσσαλονίκη από το Γρ. Φαράκο και τους όμιλητές του ΚΚΕ έσ. σε συγκεντρώσεις στα πλαίσια των Φεστιβάλ, αλλά και στις πάγιες θέσεις όπως διατυπώνονται μπροστά στις ερχόμενες εκλογές, το ΠΑΣΟΚ είτε είναι «τελείως αδύνατο ν' αποκτήσει απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή» («Αύγη» 9)9), είτε «τò σύνθημα όρισμένων δημοκρατικών δυνάμεων για τη δημιουργία αυτόδυναμης κυβέρνησης, είναι παραπλανητικό και σε τελευταία ανάλυση πολύ επικίνδυνο» («Ριζοσπάστης» 9)9). Και τούτο γιατί «τò μόνο αποτέλεσμα θά είναι νά έκφυλιστεί η δñθεν αυτόδύναμη κυβέρνησή τους, σε μιά κυβέρνηση εναλλαγής, μέσα στο σημερινό σύστημα της άρχουσας τάξης».

Και ως προς μὲν τò θέμα της προοπτικής, για τή δυνατότητα αυτόδύναμης πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, ας μās επιτραπεί νά έχουμε τή δική μας γνώμη και πεποίθηση. Άλλά γιατί μόνο ή συνεργασία με τò ΚΚΕ — κατά κύριο λόγο — σε κυβερνητικό επίπεδο θ' αποτελούσε τή μόνη έγγύηση στο δρόμο, με τούς όποιους ρυθμούς, της σοσιαλιστικής Άλλαγής, πού σαν άμεση προϋπόθεση έχει τήν απαγκίστρωση της Δεξιάς από τήν εξουσία;

Και γιατί δέν είναι δυνατό νά συμβεί έντελώς τò αντίθετο, τουλάχιστον ως προς τόν άμεσο επιτακτικό και κυρίαρχο στόχο; Τò «κόμμα της εργατικής τάξης» διατηρεί για τόν εαυτό του — και αποτελεί φυσικά δικαίωμά του — τήν πεποίθηση ότι είναι περίπου τò άλας της γής. Άλλά ακόμα και αν θέλαμε νά παραβλέψουμε ότι δέν πάει πολλός καιρός πού διαπίστωνε ότι δέν υπάρχουν οι αντικειμενικές και υποκειμενικές συνθήκες για άνάληψη κυβερνητικών ευθυνών — πώς και με ποιες πλάτες, άλλαν ξαφνικά τὰ πράγματα; — πάλι δυσκολευόμαστε νά καταλάβουμε αυτή τήν πατερναλιστική αντίληψη και γιατί όποια κυβέρνηση χωρίς τò ΚΚΕ θά έκφυλιστεί μέσα στο σημερινό σύστημα της άρχουσας τάξης. Τò ΠΑΣΟΚ έχει τò πρόγραμμά του και θά τò εφαρμόσει με τούς ρυθμούς εκείνους πού θ' άνταποκρίνονται στον έξελισσόμενο συσχετισμό τών πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων, κάτω άπ' τήν προϋπόθεση ότι είναι πολιτικός φορέας κοινοβουλευτικός και ότι συνεπώς είναι ύποχρεωμένος νά κινηθεί μέσα στα

συνταγματικά πλαίσια πού προσδιορίζουν και τics όριακές τους νόμιμες δυνατότητες. Τή συνεχή στήριξη και ποικιλότροπη νόμιμη παρουσία του λαϊκού ύπόδαφρου και τών μαζικών φορέων (συνδικάτα, αυτοδιοίκηση κλπ.) όχι μόνο δέν τήν άρνείται αλλά και τήν επιδιώκει σαν προϋπόθεση της πραγμάτωσης τών στόχων του. Και είναι αυτό ακριδώς τò πλαίσιο και η άναγκαιότητα της πλατιάς εθνικής λαϊκής ενότητας, στη βάση πού αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής του και πού πραγματοποιεί μέρα με τή μέρα. Πιστεύει ακόμα ότι όποιος ύπονομεύει αυτή τή λαϊκή ενότητα, δουλεύει αντικειμενικά και σε τελευταία ανάλυση όχι για τò γκρέμισμα της Δεξιάς, αλλά για τò αντίστροφο. Οι ώρες είναι δύσκολες και άποφασιστικές. Τò ΠΑΣΟΚ δρίσκεται αυτή τή στιγμή αντικειμενικά στην πρωτοπορία ενός συσχετισμού δυνάμεων ίκανού για πρώτη φορά ύστερα από δεκαετίες νά πετύχει τούς όρατούς στόχους και ν' άπομακρύνει τή Δεξιά από τήν εξουσία. Μπροστά σ' αυτή τήν προοπτική, ό καθένας ας αναλάβει τics ευθύνες του, πού θά είναι ευθύνες ιστορικές απέναντι στο λαϊκό κίνημα και τούς πόθους ενός όλόκληρου λαού πού ταλαιπωρήθηκε και κατατρέχτηκε από σφάλματα—για νά χρησιμοποιήσουμε τόν έλαφρύτερο χαρακτηρισμό — τού παρελθόντος. Και οι ευθύνες αυτές θά δοκιμαστούν στις εκλογές πού έρχονται. Οι άπόπειρες κηδεμόνευσης και οι προκαταβολικές επιθέσεις κατά του ΠΑΣΟΚ σημαίνουν ότι πολύ λίγα διδαχτήκαμε από τò παρελθόν.